



RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa,

Adam Bodnar

II.511.768.2018.VV

Pan
Gen.insp. dr Jarosław Szymczyk
Komendant Główny Policji

Do mojego Biura wpływają wnioski obywateli, wskazujące na pewne wątpliwości co do prawidłowości praktyki stosowanej przez organy ścigania w zakresie doręczeń dokumentacji procesowej.

Ze skarg obywateli wynika, że funkcjonariusze Policji częstokroć odmawiają wpisania do odpowiednich dokumentów adresu sprawcy innego niż adres znajdujący się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Tymczasem pragnę przypomnieć, że w świetle art. 5 ust. 1 Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Brukseli dnia 29 maja 2000 r. (Dz.U. 2007 nr 135 poz. 950): *[k]ażde Państwo Członkowskie przesyła osobom znajdującym się na terytorium innego Państwa Członkowskiego przeznaczone dla nich dokumenty procesowe, bezpośrednio drogą pocztową*. Oznacza, to że w przypadku wskazania przez podejrzanego adresu na terytorium Unii Europejskiej wszelkie dokumenty chociażby pośrednio dotyczące postępowania sądowego w sprawach karnych lub w sprawach o wykroczenia (w tym także wnioski o ukaranie sprawcy), powinny być wysyłane właśnie na ten adres. W tym kontekście praktykę polegającą na odmowie uwzględnienia ze strony funkcjonariuszy adresu zagranicznego, znajdującego się na terytorium Unii Europejskiej, należy uznać za sprzeczną z wiążącym Rzeczpospolitą Polską prawem międzynarodowym (mającym pierwszeństwo stosowania przed prawem krajowym na mocy art. 9 w zw. z art. 91 ust. 2 Konstytucji RP).

Wobec powyższego uprzejmie poddaję pod rozagę przeprowadzenie kampanii informacyjnej (np. w postaci szkoleń), mającej na celu poszerzenie znajomości zasady bezpośredniego doręczenia dokumentacji procesowej w UE (art. 5 ust. 1 Konwencji) wśród organów stosujących prawo. Ponadto byłbym zobowiązany za poinformowanie mnie o działaniach podjętych w tym zakresie.